

Den originale sprogudgave af denne side [pl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

polsk

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Sådan fuldbyrdes en dom

Polen

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige — herunder handelsretlige — sager er omfattet af den civile retsplejelov (*Kodeks postępowania cywilnego — KPC*). Ved tvangsfuldbyrdelse forstås de kompetente myndigheders anvendelse af de tvangsmidler, loven fastsætter for på basis af et fuldbyrdelsesfundament at sikre, at debitor opfylder sine forpligtelser over for kreditor. Tvangsfuldbyrdelsen begynder med indgivelsen af en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Fuldbyrdelsesfundamentet er grundlaget for tvangsfuldbyrdelsen. Som hovedregel er et tvangsfuldbyrdelsesfundament et fuldbyrdelsesfundament med en fuldbyrdelsesklausul (artikel 776 i den civile retsplejelov). Denne fuldbyrdelsesklausul er ikke påkrævet for visse afgørelser fra domstole i EU-medlemsstaterne eller for retsforlig eller for de officielt bekræftede dokumenter, der er omhandlet i artikel 115314 i den civile retsplejelov) Hvis disse retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter opfylder de betingelser, der er omhandlet ovenfor, udgør de et fuldbyrdelsesfundament, som ansøgeren kan henvende sig direkte til tvangsfuldbyrdelsesmyndigheden med.

To typer myndigheder indgår i tvangsfuldbyrdelsen:

retslige myndigheder — der fører retsforhandlinger om påføringer af fuldbyrdelsespåtegninger i tvangsfuldbyrdelsesfundamenter (retsformænd, distriktsdomstole (*sąd rejonowy*), førsteinstansdomstole (*sąd okręgowy*) og appeldomstole).

tvangsfuldbyrdelsesmyndigheder — der er involveret i tvangsfuldbyrdelsesprocedurer; disse omfatter distriktsdomstole og fogeder (artikel 758 i den civile retsplejelov).

Parterne i sager om såvel om eksigibilitet og tvangsfuldbyrdelse er debitor og kreditor.

I den polske lovgivning sondres der mellem følgende former for tvangsfuldbyrdelse:

Tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i forbindelse med:

løsøre

løn

bankkonti

andre tilgodehavender

andre ejendomsrettigheder

fast ejendom

søgående skibe

Tvangsfuldbyrdelse af andre fordringer end pengekrav i forbindelse med:

likvidation

salg af virksomhed eller bedrift

underholdsbidrag. Retten påfører ex officio tvangsfuldbyrdelsesfundamenter fuldbyrdelsespåtegninger. Fuldbyrdelsesfundamentet forkyndes ex officio for debitor. I sager, hvor der er afsagt kendelse om betaling af underholdsbidrag, kan der indledes tvangsfuldbyrdelse ex officio på begæring af den førsteinstansdomstol, der har behandlet sagen. Anmodningen skal rettes til den kompetente tvangsfuldbyrdelsesmyndighed. Fogeden skal gennemføre en undersøgelse ex officio for at opgøre debitorens indtjening og aktiver og fastslå dennes bopæl. Hvis disse foranstaltninger ikke giver resultat, træffer politiet på anmodning fra fogeden foranstaltninger med henblik på at fastslå debitorens bopæl og arbejdssted. Den undersøgelse, der er omhandlet i § 1, skal gennemføres med jævne mellemrum med intervaller på højst 6 måneder. Hvis debitorens indkomst eller aktiver ikke er opgjort ved udgangen af denne undersøgelse, anmoder fogeden retten om at beordre debitor til at oplyse sine aktiver. Hvis debitor har restancer for en periode på over 6 måneder, skal fogeden ex officio indgive ansøgning til det nationale retsregister (*Krajowy Rejestr Sądowy*) om indføring af debitor i registret over insolvente debitorer. En resultatløs tvangsfuldbyrdelse er ikke grundlag for afvisning af sagen.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I henhold til artikel 758 i den civile retsplejelov henhører tvangsfuldbyrdelse under distriktsdomstolene og fogeder, der handler på vegne af disse.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

I henhold til artikel 803 i den civile retsplejelov er et fuldbyrdelsesfundament grundlag for tvangsfuldbyrdelse af hele fordringen for så vidt angår alle debitorens aktiver, medmindre andet er bestemt. Håndhævelsesmyndigheden er ikke bemyndiget til at undersøge anvendeligheden og gyldigheden af det pågældende fuldbyrdelsesfundament.

Som hovedregel er et tvangsfuldbyrdelsesfundament påført en fuldbyrdelsespåtegning.

I henhold til artikel 777 er følgende at betragte som tvangsfuldbyrdelsesgrundlag:

en endelig eller omgående fuldbyrdelig afgørelse truffet af en domstol eller et forlig indgået for retten

en endelig eller omgående fuldbyrdelig afgørelse truffet af en referendar (*referendarz sądowy*)

andre afgørelser, retsforlig og retlige instrumenter, der ved lov håndhæves ved hjælp af retshåndhævelse

en notarialakt, hvorved en debitor frivilligt accepterer tvangshåndhævelsen, og som omfatter en forpligtelse til at betale den sum penge eller overdrage de genstande, der er specificeret ved type i det i akten fastsatte kvantum eller overdrage individuelt specificerede genstande, forudsat at akten fastsætter en dato, hvor denne forpligtelse skal være efterkommet, eller en begivenhed, der skal være indtruffet, før fuldbyrdelsen kan finde sted

en notarialakt, hvorved en debitor frivilligt accepterer tvangshåndhævelsen, og som omfatter en forpligtelse til at betale den sum penge, der er fastsat i akten eller angivet ved en indekseringsklausul, hvorved den begivenhed, som skal være indtruffet, før fuldbyrdelsen kan finde sted, og den dato, fra hvilken kreditor kan ansøge om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning i akten, er angivet

den notarialakt, der er angivet i stk. 4 eller 5, når en debitor eller en person, som ikke er personlig debitor, og hvis ejendom er omfattet af pant i fast ejendom eller aktiver, frivilligt har accepteret tvangshåndhævelsen af gælden i pant i fast ejendom eller aktiver med henblik på indfrielse af kreditors fordringer. En debitorerklæring om frivillig accept af tvangsfuldbyrdelse kan også afgives i en selvstændig notarialakt.

Kun en retsgyldig afgørelse, som omfatter en fuldbyrdelsesklausul, eller som er umiddelbart eksigibel (på grund af en påtegning om umiddelbar eksigibilitet udstedt ex officio eller efter anmodning fra en af sagens parter) kan udgøre et tvangsfuldbyrdesgrundlag. En notarialakt kan tvangsfuldbyrdes, hvis den opfylder de krav, der er fastsat i den civile retsplejelov og i loven om notarialvirksomhed.

Andre tvangsfuldbyrdesfundamenter omfatter bl.a.: uddrag af en meddelelse om fordringer i forbindelse med insolvensbehandling en retsgyldig aftale med en bank, en plan for fordeling af pengebeløb som følge af fuldbyrdelse af fast ejendom, en banks betalingskrav i henhold til bankloven, men først efter en domstol har truffet en afgørelse om fuldbyrdelsesklausul, afgørelser truffet af udenlandske domstole og forlig indgået for disse retsinstanter, efter at disse er erklæret for eksigible af en polsk domstol - dog således at udenlandske retsafgørelser i civile sager, som er egnet til fuldbyrdelse ved retlig fuldbyrdelse, bliver eksigible, efter at de er blevet erklæret eksigible af en polsk domstol. Kendelser om tvangsfuldbyrdelse afgives, hvis den pågældende dom er eksigibel i oprindelseslandet, og hvis der ikke opstår hindringer som de i [artikel 1146, § 1](#) og 2, i den civile retsplejelov beskrevne.

3.1 Proceduren

Fuldbyrdesfundamentet er grundlaget for indledning af tvangsfuldbyrdelsen. Den ret i første instans, som sagen forelægges, påfører fuldbyrdelsespåtegningen i tvangsfuldbyrdesfundamentet udstedt af retten (artikel 781, § 1 i den civile retsplejelov).

En ansøgning om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning skal prøves af retten snarest og senest inden tre dage fra indgivelsen af heraf i den relevante jurisdiktion (artikel 781 i den civile retsplejelov). Fuldbyrdelsespåtegninger påføres ex officio i fuldbyrdesfundamenter i sagen, som er eller kunne være udstedt ex officio. Retten påfører ex officio en fuldbyrdelsespåtegning i betalingsordrer udstedt i betalingspåkravsprocedurer, som gennemføres elektronisk, umiddelbart efter at disse ikke længere kan appelleres (artikel 782 i den civile retsplejelov).

I princippet kan tvangsfuldbyrdelse udføres på anmodning. I sager, der kan indbringes ex officio, kan tvangsfuldbyrdelse indledes på begæring af den ret i første instans, der har behandlet sagen for den kompetente domstol eller foged (artikel 796, § 1, i den civile retsplejelov).

En anmodning om indledning af en tvangsfuldbyrdesprocedure, kan indgives af kreditor til den kompetente distriktsdomstol eller til den foged, der er tilknyttet denne domstol. Den kan også forelægges af andre kompetente myndigheder (en domstol eller den offentlige anklager i sager vedrørende tvangsfuldbyrdelse af bøder, finansielle sanktioner, retsafgifter og sagsomkostninger, der skyldes til staten).

Som hovedregel skal anmodninger om tvangsfuldbyrdelse indgives skriftligt. Anmodningen skal være vedlagt et fuldbyrdesfundament.

Bestemmelserne om inddrivelse af afgifter og disses størrelse er reguleret i lov af 20. august 1967 om fogeder og tvangsfuldbyrdelse. (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) af 20. august 1967. Det fremgår af lovens artikel 43, at fogeden opkræver fuldbyrdesafgifter for tvangsfuldbyrdelse og for andre aktiviteter, der er omhandlet i loven.

Der opkræves følgende tvangsfuldbyrdesafgifter:

for fuldbyrdelsen af en afgørelse om sikkerhedsstillelse for pengekrav er gebyret 2 % af fordringens værdi, dog ikke mindre end 3 % af den gennemsnitlige månedsløn og højst fem gange denne løn. Afgiften betales af kreditor ved forelæggelse af anmodningen om fuldbyrdelse af afgørelsen om sikkerhedsstillelse af pengekravet. Hvis betalingen ikke falder, når anmodningen indgives, oplyser fogeden kreditor om, at dette skal ske inden 7 dage. Fogeden fuldbyrder ikke afgørelsen, før afgiften er betalt (lovens artikel 45).

I sager om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor på 15 % af værdien af de tvangsfuldbyrdede fordringer, dog ikke mindre end 1/10 af dette og ikke over denne værdi ganget med den gennemsnitlige månedsløn. Hvis tvangsfuldbyrdelsen imidlertid sker ved at gøre udlæg i bankkonti, løn, sociale ydelser og ydelser betalt i henhold til bestemmelserne om fremme af beskæftigelsen og arbejdsmarkedets institutioner, ydelser ved arbejdsløshed og aktiverings- og kursstillæg, opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor svarende til 8 % af værdien af den tvangsfuldbyrdede fordring, dog ikke mindre end 1/20 af dette og højst ti gange den gennemsnitlige månedsløn. (lovens artikel 49)

I sager om pengekrav hidrørende fra indstilling af tvangsfuldbyrdesessager på begæring fra kreditor og på grundlag af [artikel 823](#) i den civile retsplejelov, opkræver fogeden af kreditor et proportionelt gebyr svarende til 5 % af værdien af den udestående fordring, dog ikke mindre end 1/10 af den gennemsnitlige månedsløn og højst ti gange den gennemsnitlige månedsløn. For så vidt angår indstilling af tvangsfuldbyrdesessager på begæring fra kreditor, inden debitor er underrettet om indledningen af tvangsfuldbyrdelsen, opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor svarende til 1/10 af den gennemsnitlige månedsløn.

Ved tvangsfuldbyrdelse i form af udlæg i genstande opkræver fogeden et fast gebyr på 50 % af den gennemsnitlige månedlige grundløn (lovens artikel 50). Det faste gebyr er på 40 % af den gennemsnitlige månedlige grundløn (artikel 51) i tilfælde af:

overførsel af ejendomsretten til fast ejendom og løsøre; for så vidt angår handels- og industrivirksomheder opkræves der gebyr for hvert af virksomhedens lokaler

udnævnelse af en forvalter for en ejendom eller virksomhed og en opsynsmand for en ejendom

tømning af lokaler for genstande eller udsætning af personer mod betaling af separat gebyr for hvert lokale.

Der opkræves ikke særskilt gebyr for tømning for genstande eller udsætning af personer fra dele af boliger, såsom: gangarealer, alkover, korridorer, verandaer, badeværelser, spisekamre, loggiaer osv.

3.2 De vigtigste betingelser

Tvangsfuldbyrdelse indledes på anmodning fra kreditor vedlagt et fuldbyrdesfundament. Det er vigtigt, at debitor identificeres, og at måden, hvorpå tvangsfuldbyrdelsen skal finde sted, angives, dvs. at de aktiver, der skal gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelsen, identificeres. I tilfælde af tvangsfuldbyrdelse, der omfatter fast ejendom, er oplysninger fra tingbogen også påkrævede. I tilfælde af tvangsfuldbyrdelse, der omfatter løsøre, er det ikke nødvendigt med en nøje beskrivelse af emnerne, idet tvangsfuldbyrdelsen i princippet omfatter alt løsøre i debitors aktiver.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Alle debitors aktiver, dvs. løsøre, fast ejendom, løn, bankindeståender, dele af fast ejendom, skibe samt debitors fordringer og ejendomsret, kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelsen.

Artikel 829 til 831 i den civile retsplejelov indeholder visse restriktioner for, hvilke aktiver der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse. I henhold til denne bestemmelse er følgende undtaget fra tvangsfuldbyrdelse: personlige artikler og husholdningsudstyr, sengetøj og undertøj samt hverdagstøj, som debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer skønnes at have brug for i en måned, og beklædning, som debitor skønnes at have brug for i udøvelsen af sit erhverv, en måneds forbrug af fødevarer og brændsel for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer, værktøj og andre genstande, der er nødvendige for debitors beskæftigelse, og de råvarer, der er nødvendige til en uges produktion, bortset fra motorkøretøjer.

Ud over den civile retsplejelov findes der også andre nationale bestemmelser, som definerer, hvilke typer fordringer, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, og i hvilket omfang dette gælder; f.eks. fastsætter arbejdsmarkedsloven (*Kodeks pracy*), i hvilket omfang løn kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Et fuldbyrdsfundament er grundlag for tvangsfuldbyrdelse af hele fordringen for så vidt angår alle debtors aktiver, medmindre andet er bestemt. Debitor har ret til at forvalte sine aktiver, medmindre retten afgør, at vedkommende skal fratages denne ret.

Ved tvangsfuldbyrdelse i **løsøre**, beslaglægger fogeden disse aktiver og udarbejder en fortegnelse over den beslaglagte ejendom. Virkningen af beslaglæggelsen er, at forvaltningen af den beslaglagte ejendom ikke påvirker sagens videre forløb, og der kan endda indledes tvangsfuldbyrdelse mod køber i den beslaglagte ejendom. Fogeden kan imidlertid på et hvilket som helst tidspunkt af tvingende hensyn overdrage tilsynet med udlagt løsøre til en anden person, som kan være en kreditor.

Ved tvangsfuldbyrdelse, der involverer **fast ejendom** anmoder fogeden først debitor om at betale gælden inden for 2 uger, idet en undladelse heraf vil medføre, at der udarbejdes en beskrivelse og en vurdering af ejendommen. Ved tvangsfuldbyrdelse, der involverer fast ejendom anmoder fogeden først debitor om at betale gælden inden for 2 uger, idet en undladelse heraf vil medføre, at der udarbejdes en beskrivelse og en vurdering af ejendommen. Forvaltning af fast ejendom, efter at denne er blevet beslaglagt, påvirker ikke sagens videre forløb. Køber kan deltage i retssagen som debitor. Hvis debitor har pligt til at **undlade** at foretage bestemte handlinger eller til ikke gribe ind i handlinger, der foretages af kreditor, pålægger retten efter anmodning fra kreditor debitor en bøde, hvis han ikke overholder denne forpligtelse; hvis debitor ikke betaler bøden, fængsles han. Debitor kan således frihedsberøves, hvis han ikke betaler bøder idømt som tvangsmidler.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

I den civile retsplejelov er der ingen tidsfrist for indgivelse af anmodning om tvangsfuldbyrdelse. I henhold til polsk ret forfalder fordringer, som er etableret ved endelig dom fra en domstol eller en anden myndighed, som er kompetent til at prøve sådanne sager, eller ved dom fra en voldgiftsdomstol, og fordringer, der er etableret ved forlig indgået for en domstol eller ved voldgift eller aftaler, der er opnået ved mægling og godkendt af retten, efter ti år, selv om forældelsesfristen for sådanne sager er kortere (art. 125, § 1, i den civile retsplejelov). Hvis således etablerede fordringer omfatter periodiske forpligtelser, vil alle fremtidige fordringer være omfattet af en forældelsesfrist på tre år.

Anmodninger om tvangsfuldbyrdelse skal prøves af en kompetent myndighed med henblik på at fastslå, om de opfylder de formelle krav for prøvelse. Manglende opfyldelse af disse krav kan føre til afvisning af anmodningen eller medføre, at tvangsfuldbyrdsproceduren ikke kan gennemføres.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Sagens parter kan anfægte retskendelsen om påføring af en fuldbyrdspligt.

Følgende retsmidler er til rådighed i tvangsfuldbyrds sager:

klage over fogedens dispositioner (rettes til distriktsdomstolen og finder også anvendelse på situationer, hvor en foged har undladt at handle). Klagen kan indgives af en part i sagen eller af en person, hvis rettigheder er blevet krænket ved en handling eller en undladelse af en handling fra fogedens side.

Søgsmålsfristen er én uge fra den dato, hvor handlingen er udført, eller hvor parten eller personen er blevet opmærksom på den undladte handling)

appel af en domstolsafgørelse om påføring af en fuldbyrdspligt (artikel 795 i den civile retsplejelov — fristen for indbringelse løber for kreditors vedkommende fra det tidspunkt, hvor denne er meddelt fuldbyrdsfundament, eller afgørelsen om afvisning af fuldbyrdelse blev truffet, og for debtors vedkommende fra datoen for forkyndelsen af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelse)

appel af en domstolsafgørelse om eksigibilitet af et europæisk betalingspåkrav (artikel 795 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse i tilfælde af overlapning af administrativ og retlig håndhævelse

appel af en domstolsafgørelse om suspendering eller ophævelse af sagen (artikel 828 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen (artikel 839 i den civile retsplejelov)

domstolsafgørelse om begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen og appel af denne afgørelse (artikel 839 i den civile retsplejelov)

sagsanlæg fra debitor vedrørende tvangsfuldbyrdelse (artikel 840-843 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om betaling af en opsynsmands udgifter (artikel 859 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om beskrivelse og vurdering inden tvangsfuldbyrdelse i fast ejendom

mundtlig klage til tilsynsmyndigheden over foranstaltninger truffet af en foged i løbet af en auktion (artikel 986 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om tildeling af kontrakt (artikel 997 i den civile retsplejelov)

indsigelse mod en plan om fordeling af de midler, som er indkommet ved tvangsfuldbyrdelse (inden to uger fra datoen for afgivelse af varsel til den tvangsfuldbyrdsmyndighed, der har udarbejdet den (artikel 998 den civile retsplejelov))

appel af en domstolsafgørelse om bilæggelse af indsigelser mod en plan om fordeling af midler (art. 1028 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse, som pålægger debitor at appellere en domstolskendelse om fritagelse fra tvangsfuldbyrdsprocedurer, der involverer staten (artikel 1061, § 2, i den civile retsplejelov).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

I henhold til artikel 829 i den civile retsplejelov kan følgende ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

1) personlige artikler og husholdningsudstyr, sengetøj og undertøj samt hverdagstøj, som er nødvendige(-t) for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer i en måned, og beklædning, som er nødvendig for debitor i udøvelsen af dennes erhverv

2) en måneds forbrug af fødevarer og brændsel for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer

3) en ko, to geder eller tre får, som er nødvendig(-e) for debtors og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmers underhold, med tilstrækkeligt foder og strøelse frem til næste høst

4) værktøj og andre genstande, der er nødvendige for debtors beskæftigelse, og de råstoffer, der er nødvendige til en uges produktion, bortset fra motorkøretøjer

5) hvis debitor har fast arbejde og regelmæssigt modtager en fast løn, et beløb svarende til den del af lønnen, som ikke er omfattet af tvangsfuldbyrdelse i perioden frem til næste lønningssdag, og – hvis debitor ikke har fast arbejde – det beløb, der kræves til debtors og medlemmer af dennes families underhold i to uger

6) udstyr og lærebøger til studier, personlige dokumenter, dekorationer og andre genstande, som anvendes til religiøs praksis, og dagligvarer, der kun kan sælges med betydelige tab, og som har en væsentlig brugsværdi for debitor

7) indeståender på den i artikel 36, stk. 4a, nr. 25, i lov af 20. april 2004 om organisering af markedet for mælk og mejeriprodukter omhandlede bankkonto (Polens lovtidende af 2013, punkt 50 og 1272)

8) lægemidler i henhold til lægemiddelloven af 6. september 2001 (Polens lovtidende af 2008, nr. 45, punkt 271, som ændret 26)), der er nødvendige for driften af en sundheds- og lægetjeneste i tre måneder i henhold til bestemmelserne om sundhedsydelse, og medicinsk udstyr som omhandlet i lov om medicinsk udstyr af 20. maj 2010 (Polens lovtidende nr. 107, punkt 679, og Polens lovtidende af 2011, nr. 102, punkt 586, og nr. 113, punkt 657)

9) udstyr, som er nødvendigt for debitor eller medlemmer af dennes familie på grund af handicap.

I henhold til artikel 831, § 1, kan følgende ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

1) penge og naturalier afsat til dækning af udgifter og tjenesterejser

2) penge udbetalt af staten med særlige formål (stipendier, støtte), medmindre den tvangsfuldbyrdede fordring håndhæves i forbindelse med disse formål eller i forbindelser med restancer for underholdsbidrag

3) midler fra programmer, der finansieres med midler som omhandlet i artikel 5, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om offentlige finanser af 27. august 2009 (Polens lovtidende 2013, punkt 885, 938 og 1646), medmindre fordringen er gjort gældende i forbindelse med gennemførelsen af det projekt, som disse midler er afsat til.

4) ufravigelige rettigheder, medmindre det ved overenskomst er fastsat, at disse kan overdrages og er egnet til tvangsfuldbyrdelse eller udøvelsen af en rettighed, kan overdrages til en anden

5) godtgørelser fra personlige forsikringer og skadesforsikringer inden for de af finansministeren og justitsministeren ved bekendtgørelse fastsatte grænser; dette gælder ikke for tvangsfuldbyrdelse af fordringer som følge af restancer med underholdsbidrag

6) sociale ydelser i henhold til lov af 12. marts 2004 (Polens lovtidende 2013, punkt 182, som ændret)

7) penge, som skal betales til debitor fra statsbudgettet eller den nationale sygesikringskasse for levering af sundhedsydelser i henhold til lov af 27. august 2004 om sygehjælp finansieret med offentlige midler (Polens lovtidende 2008, nr. 164, punkt 1027, som ændret), inden de pågældende ydelser indstilles, for beløb svarende til 75 % af hver betaling, undtagen for så vidt angår arbejdstagernes tilgodehavender over for debitor eller fordringer fra sundhedsarbejdere jf. artikel 5, stk. 41, litra a) og b), i lov af 27. august 2004 om sygehjælp finansieret med offentlige midler.

I henhold til artikel 833, § 1, i den civile retsplejelov er vederlag for arbejde omfattet af tvangsfuldbyrdelse som fastsat i arbejdsmarkedsloven. Denne bestemmelse gælder analogt hermed arbejdsløshedsunderstøttelse, aktiveringsydelser, stipendier og uddannelsesydelser på grundlag af regler om fremme af beskæftigelse og arbejdsmarkedets institutioner.

I henhold til artikel 871, § 1, i arbejdsmarkedsloven må der ikke gøres udlæg i følgende beløb:

1) mindstelønnen, som defineret på grundlag af særlige bestemmelser, for fuldtidsansatte, fratrukket socialsikringsbidrag og kildeskat for fysiske personer – fratrukket beløb i henhold til tvangsfuldbyrdesdokumenter for andre fordringer end underholdsbidrag

2) 75 % af den i stk. 1 specificerede ydelse efter fradrag for kontantforskud til arbejdstageren

3) 90 % af den i stk. 1 specificerede ydelse efter fradrag for bøder jf. artikel 108

Når en arbejdstager er ansat på deltid, skal de beløb, der er fastsat i § 1 i arbejdsmarkedsloven, nedsættes forholdsmæssigt i forhold til antallet af arbejdstimer.

Sidste opdatering: 09/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.